

هوای هوا رو داشته باشیم

محمدحسین شیخ شاعری

زمین مانند یک بخاری عمل می کند. گرما را از خورشید می گیرد و ما را گرم می کند. حالا هرچه از این بخاری دورتر شویم هوا سردتر می شود. به همین خاطر در تابستان روی قله های بلند، برف ها آب نمی شوند. (ان شاء الله کار به آن جا نرسد که آن ها هم آب شوند) اما گاهی اوقات در زمستان که هوا خیلی سرد است و زمین گرمای خود را از دست می دهد (خصوصاً از شب تا صبح) این گرما به لایه های هوا منتقل شده و هوای نزدیک زمین از خود زمین گرم تر می شود. در این شرایط، هرچه از زمین بالاتر برویم هوا برعکس همیشه، گرم تر می شود. این پدیده را «وارونگی هوا» می نامند. ارتفاع وارونگی هوا می تواند از چند سانتی متر تا چندین متر باشد.

چون هوای سطح زمین معمولاً گرم تر است به طور خودبه خود به سمت بالا می رود و به این ترتیب، آلودگی را نیز با خود بالا می برد، ولی در شرایط وارونگی، هوای سطح زمین سردتر است و بالا نمی رود. به این ترتیب، آلودگی هم در سطح زمین می ماند. این مسئله سبب می شود آلودگی همین طور در سطح زمین بیش تر شود. به ویژه در شهرهای صنعتی، این پدیده ممکن است فاجعه به بار آورد. تاکنون چند بار در شهر لندن (پایتخت کشور انگلستان) به هنگام وارونگی هوا زنگ های خطر به صدا درآمده است. آن وقت تمام ماشین ها در هر کجا که بوده اند موتور خود را و کارخانه ها و مراکز صنعتی هم تا از بین رفتن لایه وارونگی، دستگاه های خود را خاموش کرده اند.

متأسفانه این اتفاق خطرناک، بارها و بارها در شهرهای بزرگ کشور ما هم اتفاق افتاده است. پس فکر نمی کنید که وقت اون رسیده که هوای هوا رو بیش تر داشته باشیم؟ ●

توی کوچه ها و خیابون ها و اون قدر برف بازی می کردن که نفسشون بند می اومد.

اما حالا دنیا وارونه شده. بچه ها پائیز و زمستون که می شه به آسمون نگاه می کنن تا ببینن آسمون آبی چه قدر تیره شده! نه به خاطر ابرها، بلکه به خاطر دود و آلودگی. اون وقت منتظر می مونن تا رادیو و تلویزیون اعلام کنن که به دلیل آلودگی و «وارونگی هوا» مدارس تعطیل. لطفاً از رفتن به خیابان ها و انجام فعالیت های ورزشی جداً پرهیزید، مخصوصاً کودکان! دنیا وارونه شده چون هوا آلوده شده یا برعکس؟ به هر حال، هوای وارونه رو نمی شه تحمل کرد. توی هوای وارونه نمی شه نفس کشید، نمی شه یه دست فوتبال زد. نمی شه حتی پارک رفت. حالا می دونید چی می شه که هوا وارونه می شه؟

هر چه بالاتر می رویم هوا سردتر می شود. چون کره

یه وقتی بد نیست دنیا وارونه بشه؛ مثلاً به جای این که برای مشکلات گریه کنیم به اون ها بخندیم. یا تصور کنید که سه ماه بریم مدرسه و نه ماه تعطیل باشیم. یا فکرش رو بکنین که به جای این که معلم ها از ما امتحان بگیرن ما از اون ها امتحان بگیریم...

اما همیشه دنیای وارونه قشنگ نیست؛ مثلاً زمان پدر و مادرامون، وقتی که زمستون و پائیز می شد بچه ها هر شب به آسمون نگاه می کردن و امیدوار بودن صبح که از خواب بیدار شدن، زمین از برف سفید شده باشه و مدرسه ها رو تعطیل کرده باشن. اون وقت می دویدن

